

Dosarul nr. 2ra-1695/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, Judecător – E.Cojocari

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – L. Bulgac, A. Malii, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului,

Judecătorul

judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Beșleaga Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de BC "Mobiasbanca
Groupe Societe Generale" SA (succesor în drepturi "Mobiasbanca – OTP Group"
SA) către Morozan Vitalie, Beșleaga Ecaterina și Beșleaga Vasile cu privire la
transmiterea silită a bunului ipotecat și evacuarea concomitentă din imobil a tuturor
persoanelor și bunurilor ce le aparțin, și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020, prin care s-a
respins apelul declarat de Beșleaga Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Buiucani, din 18 noiembrie 2019,

c o n s t a t ă:

La 22 iunie 2012, BC "Mobiasbanca Groupe Societe Generale" SA, succedat
în drepturi de către "Mobiasbanca – OTP Group" SA, a depus cerere de chemare în
judecată către Morozan Vitalie, Beșleaga Ecaterina și Beșleaga Vasile cu privire la
transmiterea silită, în posesiune, pentru comercializarea ulterioară și stingerea
datoriei la contractul nr. C/07/0013 din 16 februarie 2007, a bunului ipotecat: ½
cotă parte din casa de locuit individuală, cu suprafața de xxxxx m² și ½ cotă parte
din casa de locuit individuală, cu suprafața de xxxxx m², situate în mun. Chișinău,
str. Xxxxx, xxxxx cu nr. cadastrale xxxxx1 și 0xxxxx2, cu evacuarea concomitentă
a tuturor persoanelor existente în imobil și a bunurilor ce le aparțin acestora,
precum și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3702,50 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a invocat că, conform contractului
de credit nr. C/07/0013 din 16 februarie 2007, i-a acordat lui Morozan Vitalie un
credit în sumă de 700000 lei, cu termenul de scadență la 16 februarie 2017.

În scopul executării la timp a obligațiilor asumate conform contractului de
credit, Beșleaga Ecaterina și Beșleaga Vasile potrivit clauzelor contractului de
ipotecă din 19 februarie 2007, înregistrat cu nr. 1-1406 la Biroul notarului Gladîș
Oleg, au depus în gaj bunul imobil: ½ cotă parte din casa de locuit individuală, cu
suprafața de xxxxx m² și ½ cotă parte din casa de locuit individuală, cu suprafața
de xxxxx m², situate în mun. Chișinău, str. Xxxxx, xxxxx cu nr. cadastrale

0xxxxx1 și 0xxxxx2. Prețul de gaj al bunurilor ipotecate, consimțit de părți, constituind suma de 740500 lei.

Necătând la circumstanțele susmenționate, Moroza Vitalie nu a respectat condițiile contractului de credit nr. C/07/0013 din 16 februarie 2007, astfel acumulând o datorie față de bancă în sumă de 1284220,70 lei, inclusiv - 672455,50 lei datoria la credit, - 369681,22 lei dobânda, - 89111,25 lei comision și - 242083,98 lei penalitatea pentru încălcarea condițiilor contractuale.

La 18 august 2010, reclamanta a expediat debitorilor notificarea nr. 18/01-1126 prin care li s-a comunicat faptul existenței datoriilor la contractul de credit Nr. C/07/0013 din 16 februarie 2007 și li s-a acordat un termen de 20 zile pentru transmiterea benevolă a bunurilor gajate în posesia băncii pentru comercializarea ulterioară și stingerea datoriei.

Totodată, pârâților le-a fost expediat preavizul nr. 18/01-106 din 14 ianuarie 2011 privind intenția exercitării dreptului de gaj, iar în conformitate cu prevederile art. 31 din Legea cu privire la ipotecă, preavizul din 14 ianuarie 2011 a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

La 07 aprilie 2011, prin ordonanța judecătorească nr. 2po-228/11, s-a dispus transmiterea în posesia băncii a bunului ipotecat și încasarea cheltuielilor de judecată.

De asemenea, debitorul gajist a depus obiecții la ordonanța judecătorească, iar la 15 decembrie 2011, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a respins prin încheiere obiecțiile lui Beșleaga Vasile și Beșleaga Ecaterina, pe motiv că cererea de anulare a ordonanței judecătorești a fost depusă peste termenul de prescripție și nu conține argumente plauzibile ce ar servi pentru anularea acesteia.

Ulterior, la 07 iunie 2012, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul debitorilor împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani privind respingerea obiecțiilor, și a anulat încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2011, astfel, în fapt, fiind anulată ordonanța judecătorească.

Suplimentar, reclamanta a menționat că Moroza Vitalie, în continuare refuză să achite datoria față de bancă, iar Beșleaga Ecaterina și Beșleaga Vasile nu transmit obiectul gajului pentru comercializarea lui ulterioară și stingerea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 18 noiembrie 2019, cererea de chemare în judecată înaintată de BC "Mobiasbanca Groupe Societe Generale" SA (succesor în drepturi "Mobiasbanca – OTP Group" SA) cu privire la transmiterea silită a bunului ipotecat și evacuarea concomitentă din imobil a tuturor persoanelor și bunurilor ce le aparțin, și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă integral.

S-a dispus transmiterea silită în posesiunea SA "Mobiasbanca - OTP Group", pentru comercializarea ulterioară și stingerea datoriei la contractul nr. C/07/0013 din 16 februarie 2007, a bunului ipotecat: ½ cotă parte din casa de locuit individuală, cu suprafața de xxxxx m² și ½ cotă parte din casa de locuit individuală cu suprafața de xxxxx m², situate în municipiul Chișinău, strada Xxxxx, xxxxx cu numerele cadastrale xxxxx1 și xxxxx2, cu evacuarea concomitentă a pârâților Moroza Vitalie, Beșleaga Ecaterina și Beșleaga Vasile și a tuturor persoanelor aflate în imobil din imobilele respective și a bunurilor, ce le aparțin acestora.

S-au încasat în mod solidar de la Moroza Vitalie, Beșleaga Ecaterina și Beșleaga Vasile în beneficiul SA "Mobiasbanca - OTP Group", cheltuielile de

judecată cu titlul taxei de stat în mărime de 3702,50 lei.

La 12 decembrie 2019, Beșleaga Vasile a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 18 noiembrie 2019 și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integral a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020, a fost respinsă, din lipsă de temei, cererea de apel depusă de Beșleaga Vasile, și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 18 noiembrie 2019.

Pentru a decide astfel, cu referire la exercitarea de către BC "Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" SA (succesor în drepturi SA "Mobiasbanca - OTP Group"), a dreptului de ipotecă, în partea bunurilor ce aparțin cu drept de proprietate lui Beșleaga Vasile și Beșleaga Ecaterina, instanța de apel a reținut că debitorul Morozan Vitalie nu și-a executat obligațiile contractuale asumate prin contractul de credit nr. C/07/0013 din 16 februarie 2007, acumulând o datorie în sumă de 1284220,70 lei, inclusiv: 672455,50 lei - datoria la credit, 369681,22 lei - dobânda, 89111,25 lei - comision și 242083,98 lei - penalitatea, pentru încălcarea condițiilor contractuale.

În aceeași ordine de idei, făcând referire la prevederile Legii nr.142 din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă și Legea nr. 449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj, dar și prevederile Codului civil, în raport cu extrasul din Registrul bunurilor imobile privind bunurile imobile înregistrate pe numele lui Beșleaga Vasile și Beșleaga Ecaterina, instanța de apel a remarcat că elementele esențiale pentru determinarea existenței și a mărimii obligațiilor lui Beșleaga Vasile și Beșleaga Ecaterina sunt cunoscute, întrunite și respectate, adică nu există incertitudini care ar fi un motiv de respingere a acțiunii Băncii în partea exercitării dreptului de ipotecă asupra ½ cotă parte din casa de locuit individuală ce aparține cu drept de proprietate debitorilor ipotecari.

În concluzie, instanța de apel a constatat că prima instanță întemeiat a dispus transmiterea silită în posesiunea SA "Mobiasbanca - OTP Group" (succesor al BC "Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" SA) a bunului ipotecat potrivit contractului de ipotecă din 19 februarie 2007, înregistrat cu nr. 1-1406 la Biroul notarului Gladîș Oleg, pentru comercializarea ulterioară și stingerea datoriei la contractul nr. C/07/0013 din 16 februarie 2007, cu evacuarea concomitentă a pârâților și a tuturor persoanelor aflate în imobil din imobilele respective și a bunurilor, ce le aparțin acestora. Or, de către BC "Mobiasbancă - Groupe Societe Generale" SA a fost respectată procedura prealabilă de executare a dreptului de gaj, prevăzută de legislația în vigoare, însă în termenul stabilit, datoriile nu au fost achitate, iar bunul imobil gajat nu a fost transmis benevol în posesia băncii.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 11 septembrie 2020, Beșleaga Vasile a declarat recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 18 noiembrie 2019, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii BC "Mobiasbancă - Groupe Societe Generale" SA.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept reflectate în cererea de apel, Beșleaga Vasile a invocat că instanța de judecată nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Astfel, recurentul a menționat că, în acțiunea înaintată, reclamanta nu definește în mod precis și clar creanța sa ipotecară. Prin urmare, odată ce însăși banca nu identifică clar și precis obiectul acțiunii și nu definește care parte anume din bunul imobil ipotecat urmează să-i fie transmis în vederea înstrăinării, hotărârile pronunțate capătă un caracter iluzoriu, neclar, imposibil de determinat.

De asemenea, a remarcat faptul că, contractul de ipotecă din 19 februarie 2007, înregistrat cu nr. 1-1406 la Biroul notarului Gladîș Oleg, contravine prevederilor normei materiale și este lovit de nulitate absolută. Or, Beșleaga Vasile a acționat din numele soției sale Beșleaga Ecaterina, fără a avea împuternicirile corespunzătoare.

În altă ordine de idei, recurentul a menționat că, în circumstanțele cauzei, ar fi imposibilă identificarea bunului imobil, or, ipoteca a fost instituită nu asupra întregului bun imobil, ci doar în privința unei cote părți ideale a acestuia.

Suplimentar, făcând referire la faptul că bunul imobil a fost gajat anterior, în privința acestuia fiind încheiat contractul de gaj nr. 1-8046 din 27 septembrie 2004, ipoteca ulterioară este nulă, or, lipsește acordul tuturor debitorilor gajști, și anume a debitorului gajist Beșleaga Ecaterina.

Cu referire la comunicarea notificării și a preavizului, recurentul a specificat că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 27 septembrie 2016, prevederile art. 31 alin (2) și (4) al Legii nr.142- XVI din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă, au fost declarate neconstituționale. Prin urmare nu este dovada de respectare legală a procedurii extrajudiciare prescrise de norma materială, și anume cea de comunicare debitorilor ipotecari Beșleaga Vasile și Beșleaga Ecaterina, a notificării nr. 18/01-1126 din 18 august 2010 și a Preavizului nr. 18/01-106 din 14 ianuarie 2011.

În concluzie, remarcă că în proces nu au fost atrași Guțu Sergiu și Guțu Cornel, care de asemenea sunt coproprietari ai bunului imobil: casa de locuit de pe adresa mun. Chișinău, Xxxxx, xxxxx astfel încât soluția instanței afectează drepturile și interesele acestor persoane.

La 11 decembrie 2020, SA "Mobiasbanca - OTP Group" a depus referință asupra cererii de recurs declarată de Beșleaga Vasile, solicitând respingerea cererii respective.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, la 22 iulie 2020, instanța de apel a expediat participanților la proces, decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020, (f.d. 32 vol.III), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului consideră că cererea de recurs, înregistrată la 11 septembrie 2020, este depusă în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Beșleaga Vasile este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil,

din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Beșleaga Vasile.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi

necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Beșleaga Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru